

Кравченко О.В.

*аспірантка 3-го курсу кафедри організації судових,
правоохоронних органів та адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЩОДО ШЛЯХІВ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Одним із найважливіших інститутів громадянського суспільства, що офіційно закріплений у чинному законодавстві, є інститут адвокатури, особливістю функціонування якого є його професійні основи.

Шляхи вдосконалення сучасної адвокатури в Україні є предметом обговорення у фаховій літературі, а також тісно пов'язані із судовою реформою, яка сьогодні триває в нашій державі. Так, у літературі слушно зазначається, що вироблення нових шляхів для розбудови адвокатури України потребує створення дієвої системи з поступовим реформуванням кожного з напрямів діяльності і функціонування адвокатури. Так, потребують урахування в процесі модернізації такі аспекти: – засади реформування системи адвокатури України; – принципи, на яких будеться реформування адвокатури; – основні вектори реформування адвокатури; – завдання, які стоять перед реформою адвокатури.

Уся правова система у стані реформування, у тому й числі адвокатура, перебуває під пильною увагою громадськості, міжнародних спостерігачів та взагалі всієї світової спільноти. Повноцінне входження України до Європейського Союзу потребує імплементації європейського законодавства до вітчизняного правового поля, а дотримання прав і свобод людини і громадянина є невід'ємною частиною цього процесу.

Вироблення нових шляхів для розбудови адвокатури України потребує створення дієвої системи з поступовим реформуванням кожного з напрямів діяльності і функціонування адвокатури.

Нині в Україні існують всі передумови для подальшого реформування інституту адвокатури, для реалізації яких потрібно вирішити наступні проблеми, це, зокрема, невідповідність українського законодавства міжнародним стандартам у галузі надання кваліфікованої юридичної допомоги та організації діяльності адвокатури; відсутність механізму реалізації принципу рівності сторін у суді; недосконалість механізму надання юридичної допомоги; відсутність правового регулювання діяльності адвокатів на території інших держав; відсутність безперервної і цілісної системи підготовки та перепідготовки професійних кадрів адвокатури; нестача самостійного, корпоративного регулювання адвокатських утворень; відсутність реальної незалежності адвокатів.

У зв'язку із проведенням в Україні судово-правової реформи пропонується наділення адвокатури новими функціями, зокрема, функцією медіації, ескроу-агента, здійснення фідучіарної діяльності. Не підтримано таких пропозицій через спрямованість їх на комерціалізацію адвокатури. За своїми функціональними властивостями вони не відповідають функціональним основам адвокатури. Після їх втілення адвокатура як класичне явище перестане існувати та виникне новий гібрид, правову природу якого необхідно буде досягнути. Крім того, передумовою наділення адвокатури новими функціями є необхідність врегулювання відповідних видів діяльності на рівні цивільного та господарського законодавства. [1, с.17].

Деякі проблемні моменти пов'язані із правовим статусом адвоката, так, зазначається, що адвоката не можна притягнути до кримінальної, матеріальної та іншої відповідальності або погрожувати їй застосуванням у зв'язку з наданням юридичної допомоги громадянам та організаціям згідно із законом. Професійні права адвоката, що охороняються законом, закріплені у ст.20 Закону «Про адвокатуру і адвокатську діяльність», а також у спеціальних законах щодо конкретних видів його діяльності. Однак механізми охорони їх законів є недосконалими. А гарантії адвокатської діяльності, які мають забезпечувати в тому числі й реалізацію цих прав у повному обсязі, недостатні для забезпечення належного виконання адвокатом професійних повноважень [2, с.22].

Для реалізації стратегічних завдань адвокатури необхідно: комплексний розгляд резонансних справ, можливо, навіть колегіальне обговорення найбільш важких питань; аналіз та узагальнення наданої інформації з боку експертів і спеціалістів; матеріально-фінансове забезпечення особи у разі її неплатоспроможності; обмін досвідом між учасниками.

Список використаної літератури:

1. Бакаянова Н.М. Функціональні та організаційні основи адвокатури України: дис.. доктр.юрід. наук: 12.00.10 / Бакаянова Нана Мезенівна; Нац. Ун-т «Одеська юридична академія». – О., 2017. – 42 с.
2. Захарова С.І. Нотаріат та адвокатура України / С.І. Захарова. – Херсон, 2010. – 87 с.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, професор кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Полянський Юрій Євгенович**